



## HIT ÉS CSALÁDOK

Russell M. Nelson elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

Az EOSZ Esti Beszélgetése Fiatal Felnőttek Számára  
2005. február 6 • Brigham Young Egyetem

Nagyon örülök, hogy veletek lehetek ezen a különleges eseményen. Sajnálom, hogy Nelson nővérnek otthon kellett maradnia, de megfázott és nagyon köhög. Lenyűgöző látvány ennyi összesereglett fiatal felnőtt. És még többen összegyűltek Észak-Amerikában, Közép-Amerikában, Dél-Amerikában, Európában, Ázsiában, Afrikában és a tengerek szigetein. Imádkozom, hogy az Úr Lelke velünk legyen. Mivel ezt az eseményt 28 nyelvre fordítják, a tolmácsokért is imádkozunk.

Szeretném átadni minden fiatal felnőttnek Gordon B. Hinckley elnök, Thomas S. Monson elnök, James E. Faust elnök és a Tizenkét Apostol Kvórumában lévő fivéreim üdvözlését és szeretetét. Köszönjük a hiteteket, odaadásotokat és az Úr szolgálata iránti vágyatokat. Szeretünk titeket.

Szeretném, ha egy pillanatra abbahagynátok a jegyzetelést, és egy kis önvizsgálatot tartanátok. Ma este lelkesek és fiatalok vagytok. Legtöbbször diákok vagytok, akik nagy várakozással tekintenek a jövő elé. Nos, akkor gondolkozzatok el! Gondoljatok magatokra, nem a mostani énetekre, hanem amivé mondjuk 50 év múlva válhatok! Képzeltetben időgépekben vessetek egy pillantást az akkori magatokra! Széles látókörötök és keskeny csípőtök addigra már helyet cseréltek. Véget ért a karrieretek. A munkás napjaitok befejeződtek – nincs több beléptető kapu, vagy fizetési utalvány. Tudtok követni?

Akkor tehát íme a kérdéseim: Mit *lát*tok magatokban mához 50 év múlva? Mik akartok lenni mához 50 év múlva? Mit *akartok valójában*, leginkább, mához 50 év múlva?

Mintha hallanám, ahogy az agyatok dolgozni kezd. Van, aki ezt mondja: „50 év múlva örülök, ha élek.” Nem rossz ötlet. A balesetek és betegségek részei a halandóságnak, ami azt jelenti, hogy lesz közületek, aki 50 év múlva már nem lesz életben. De a legtöbbször még igen. Szóval inkább a szabályra gondoljunk, és ne a kivételekre! Vannak, akik hírnevet vagy szerencsét látnak a jövőben. És a legtöbbször családot is szeretnétek.

Ha itt lenne Nelson nővér, akkor most megkérném, hogy álljon ide mellém. Ahogy tudjátok a férfi nem lehet

asszony nélkül az Úrban.<sup>1</sup> Ha így együtt vagyunk az talán segít annak megtervezésében és elérésében, amivé válni szeretnétek. Ma esti üzenetem címe a „Hit és családok”. Tudatosan raktam előre a hitet. Házasesetünk vezérszavai mindig is ez volt: hinni és *először* Isten királyságát keresni. Megtanultuk, hogy az Úrba vetett megingathatatlan hit gazdagabbá teszi a házasesetet és a szeretetet. A Belé vetett hit mindenkiben növeli a szeretet képességét, mennyiségileg és minőségileg egyaránt.



Több mint 50 évvel ezelőtt fiatal felnőttek voltunk, mint most ti vagytok. Ez a fénykép akkor készült. Mindketten egyetemre jártunk. Másodéves orvos-tan-hallgató voltam,

feleségem pedig elsőéves ösztöndíjas volt. Nagyon szerettük egymást. Talán a képen is látszik. Férfitestvérek, ugye, hogy nem lehet ezért hibáztatni engem?

Köszönöm, hogy megmutattátok a képet. Ma már egyáltalán nem így nézünk ki. Nelson nővér azonban, számomra most még gyönyörűbb!

Orvosi karrierem befejeződött. Sok sebészeti beavatkozást végeztem el. Ugyanígy, Nelson nővérnek nagyon sokat követelő feladatai voltak tíz gyermekünk édesanyjaként. Elfelejtettem említeni, hogy az első kilenc gyermekünk mind kislány volt. Az otthonunk egy lánykollégiumhoz hasonlított, mígnem megszületett egyetlen fiunk. Szegény fiú! Az első pár évében nem tudta, hogy ki is a valódi anyukája.

Mára Nelson nővér élete beérett. Kevésbé megterhelő szerepet vett magára unokáink nagymamájaként, akik közül ma este sokan itt vannak. Felállna a családuknak minden tagja egy pillanatra? Szeretném, ha az operátor rátok közelítene, hogy mások is jól láthassanak benneteket. 56 unokával és 14 dédunokával lettünk megáldva. Legfiatalabb unokánk ma este két hetes. És e számok csak növekedni fognak.

Meg akartam mutatni mind a 106 családtag fényképét. Aztán az jutott eszembe, amikor a nagymama egy idegen mellett utazik a repülőn. Élénk beszéde a családjáról e kérdésig jutottak el őt: „Mutattam már az unokáim fényképét?”

Amire a mellette ülő így felelt: „Nem! – És, ezt megköszönöm!”

Úgyhogy nem mutatok nektek több képet. Az amúgy sem segítene. A családunk szépsége sokkal több a fizikai dolgoknál. Lelkiben rejlik. Nincs két egyforma családtag. Mindegyik kivételes és különleges.

Hogy Nelson nővér és az én számomra most mi a fontos? Az, hogy az időre és az örökkévalóságra összedott férj és feleség vagyunk. Gyermekünk a szövetségben születtek, és örökre hozzánk vannak pecsételve. Micsoda örömet jelent ez a tudat!

Amikor megházasodtunk a templomban, nem ismertünk sok szentírást. De ismertük a Máté 6:33-at: „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” Ahogy korábban említettem, ez minden közös döntésünk vezérszavává vált. Csak évekkel később tudtuk meg, hogy annak a versnek a Joseph Smith-féle fordítása ösztönzőbb és érthetőbb volt: „Ne a világ dolgait keressétek, hanem törekedjétek először Isten országának felépítésére, és az ő igazságának megalapítására; és ezek mind megadatnak néktek.” (JS–M 6:38) Jól vezetett bennünket ez a szentírás! Az évek során a hit eme asszonya sok mindenre inspirált engem. Neki köszönhetem azokat az áldásokat, melyeket a legtöbbször tartok.

Az idők fél évszázad alatt sokat változtak. A világ lelkiileg gyengélkedik. Ez a betegség sebesen terjed. A bűnre való kísértés mindazt meghaladja, amit a mi korunkban ismertünk. Olyan fogyasztói kultúrába léptek be, amely az anyagi célok megszállottja. Tömegek hódolnak az önzés szentélyeiben. Lármas hangok védik meg a téves tant, miszerint minden életmód egyenértékű. Az emberek több jogot akarnak, mint kötelességet. Jobban foglalkoztatja őket a feljogosultság, mint a felvilágosultság. A felelős apaságot heti láthatásként és anyagi támogatásként definiálják. Röviden, elképesztő erkölcsi visszasszállással állunk szemben.

A lelki romlottság e díszletében léptek a színre ti, az egyház fiatal felnőttei. Ti rendelkeztek a hit szilárd alapjával. Szerepminták vagytok, udvarlásban és házasságban egyaránt. Tudjátok, hogy mi jó és mi rossz! Tartjátok a frontot! Ismeritek az Úr tanításait. És tanítani fogjátok azokat saját gyermekeiteknek és unokáitoknak. Ti vagytok

„Izrael reménysége, Sion hadserege, az ígért nap gyermekei”<sup>2</sup>. Sokkal nagyobb lelki erővel bírtok, mint mi a ti korotokban. Amint előretörtök az élet csatamezején, az Úr szövetséges népe közé számláltattok, akiket szétszórtak az egész földön, és fel vagytok vertezve igazlelkűséggel és Isten erejével nagy dicsőségben. (Lásd 1 Nefi 14:14.) Nagyon, nagyon büszkék vagyunk rátok!

Miközben Nelson nővérral visszatekintünk, őszintén mondhatjuk, hogy a családunk és az egyházban való tagságunk a legfontosabbak. Mily hálásak vagyunk, amiért megszívleltük az egyházi vezetők tanácsát, és a templomban házasodtunk, gyermekeket hívtunk le a családunkba, és az Urat szolgáltuk! Ha a képzettségünket helyeztük volna a család *elő*, most nem lennénk ilyen áldottak. Az iskolák hosszú időbe teltek számunkra. Két doktori fokozat megszerzése sok időbe telt. Utána sok évnyi sebészeti szakosodáson kellett átküzdeni magunkat. Egyetlen számlát sem küldtem műtéti beavatkozásokért addig, amíg már több mint 12 éve el nem végeztem az orvost! Addigra öt gyermekünk volt. De valahogy megéltünk.

Elismeréssel adózom Nelson nővérnek, aki soha nem zúgolódott, amiért oly kevésből kellett megélnünk. Eszembe jut egy élmény egy estéről, Boston belvárosából. A Boylston utcában sétáltunk. Elhaladtunk egy bútorbolt előtt. Nelson nővér az orrát nekinyomta a kirakatüvegnek, és azt kérdezte: „Szerinted lesz valaha is lámpánk?”

Fivéreim, javasolom, hogy olyan társat keressetek, aki előretekintő, mint Nelson nővér is. A nőtestvéreknek javasolom, arra motiválják a férjüket, hogy a lehető legjobbá váljanak, még ha sok időbe telik is.

Belekóstoltunk az élet sikereibe és bánataiba. Küzdöttünk csalódással, betegséggel és halálesetekkel a gyermekeink körében. A halál azonban nem oszthatja meg a templomban összepecsételt családokat. Az elválás időszaka ideiglenes. Az Úr nagyszerű boldogság tervének köszönhetően mindannyian nagy hittel és optimizmussal tekinthetünk a jövő elé.

Nelson nővérral megtanultuk, hogy az élet nem egyfelvonásos darab. Valóban van egy halandóság előtti időszak. És valóban van élet a halál után. A halandóság előtti és a halandó időszak csupán a halandóság utáni életünk előjátéka. A dicsőség három fokozatának ismerete, amit a prófétáknak kinyilatkoztattak, bepillantást adnak a halandóság utáni lehetőségekbe.<sup>3</sup> Az örök élet dicsősége és nagyon megéri a törekvést.

A halandóság előtti szakasz fontos tanbéli támasztékokkal rendelkezik, amelyek megerősítik a hitünket. Akkor

került helyére az örökkévaló evangélium. A föld alapjainak letétele előtt elkészült a megváltás terve.<sup>4</sup> Benne foglaltatott az Isten királyságában számunkra elnyerhető isteni örökség csodás lehetősége.<sup>5</sup>

A szabadítás tervében központi helyen áll Jézus Krisztus engesztelése. A halandóság előtti tanácsokban Atyja előre elrendelte, hogy kiengesztelést hozzon bűneinkért, és megoldja a fizikai és lelki halál kötelékeit.<sup>6</sup> Jézus kijelentette: „Én ... a világ teremtése óta arra rendeltetem, hogy népemet megváltsam. ... És én bennem az egész emberiségnek, azoknak, akik hisznek az én nevemben, örök életük lesz”. (Éther 3:14) Pál később hozzátette, hogy az egyház „felépítette[tt] az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus”. (Efézusbeliek 2:20)

Isten tervében a család is sarkalatos pont. Sőt, a terv egyik célja a családok felmagasztalása. A föld azért teremtett, hogy Mennyei Atyánk halandóság előtti lélekgyermekéiként a földre jöhessünk, és fizikai testet nyerhessünk. Azért vagyunk itt, hogy próbára tétessünk.<sup>7</sup> Azért vagyunk itt, hogy a szabadságot és az örök életet válasszuk, vagy a rabságot és a halált. (Lásd 2 Nefi 2:27.) És a legnagyobb, hogy szerelmesek lehetünk, házasodhatunk, és gyermekeket hívhatunk le a családukba.

Bizonyos áldások az utolsó napokra tartattak fent. Az Úr régóta eltervezte, hogy kinyilatkoztatja mindazon dolgokat, „amik e világ alapítása óta rejtve valának”. (Máté 13:35) Ezek közé tartoznak a Mormon könyvében feljegyzett kinyilatkoztatások<sup>8</sup>, valamint a szent templom szertartásai és szövetségei is.<sup>9</sup> Az Úr kijelentette Joseph Smith prófétának: „Mert úgy tetszik nekem, hogy kinyilatkoztassak egyháznak olyan dolgokat, amelyek már a világ teremtése előtt rejtve voltak, olyan dolgokat, amelyek az idők teljességének sáfárságához tartoznak.” (T&Sz 124:41)

A halottakért végzett keresztelés a világ megalapozása előtt elrendeltetett. (Lásd T&Sz 124:33.) A szabadítás így mindazok számára elérhetővé vált, akik „az evangélium megismerése nélkül hálnak meg”. (T&Sz 128:5) Összekötő kapocs adatott a nemzedékek közé, hogy elkövetkezzen a sáfárságok, kulcsok, hatalmak és dicsőségek egész, teljes és tökéletes egysége.<sup>10</sup> A nemzedékek egybeforrasztása olyannyira fontos, hogy a föld rendeltetése és az egyház céljai és megsemmisülnének, ha a családokat nem pecsételnék össze szent templomokban.<sup>11</sup>

A halandó életre való készülődés még a halandóság előtti birodalomban kezdődött. A világ alapjainak lefektetése előtt mindannyian léteztünk; mennyei szüleinkkel

éltünk lélekgyermekékként. Köztünk voltak a nemesek és nagyok.<sup>12</sup> Ábrahám<sup>13</sup>, Jeremiás<sup>14</sup>, Joseph Smith<sup>15</sup> és mások<sup>16</sup> arra rendeltettek, hogy Isten prófétái legyenek, akik közül egyesek az Ő szent ügyének mártírjai lettek<sup>17</sup>. A papsági felszentelés módjának az atyákon keresztül kellett jönnie „kezdettől fogva, még mielőtt a föld lett volna”. (Ábrahám 1:3)

Az Úr azt tanítja nekünk, hogy „a legmagasabb fokozat [a celesztialis dicsőség] eléréséhez a férfinak magára kell vennie a papság eme rendjét (a házasság új, örökreszló szövetségét).

Aki ezt nem teszi, az nem érheti el a legmagasabb fokozatot.” (T&Sz 131:2–3)

A nőtestvérek különleges ajándékban részesültek. Az Úr szerint képessé tettek arra „hogy sokasodjanak és benépesítsék a földet ..., és hogy beteljesedjék az ígélet, amelyet Atyám a világ teremtése előtt tett, ... hogy ők felmagasztalódjanak az örök világokban, hogy emberi lelkeket szülhessenek, mert ebben folytatódik Atyám műve, hogy ő megdicsőíttessék.” (T&Sz 132:63) Gondoljatok bele, milyen magasztos ez a rendelet! Amikor egy anya érdemesen világra hoz egy gyermeket és gondját viseli, nem csak segít, hogy a föld megfelelhessen teremtése céljának,<sup>18</sup> hanem Istent is dicsőíti!

Mi, a szövetség gyermekei, az Úr szolgálatára lettünk kiválasztva. Pál apostol azt tanította, hogy az Úr „kiválasztott minket Ő benne a világ teremtése előtt” (Efézusbeliek 1:4).<sup>19</sup> Ama előre elrendelés részeként Isten biztosította az előfeltételeket, amelyek lehetővé teszik áldásainak elnyerését. Azok az áldások azon törvényeknek való engedelmesség által adatnak, amelyen az Ő áldásai alapszanak.<sup>20</sup>

Az egyik előfeltétel arra vonatkozik, hogy le kell győznünk a világ kísértéseit.<sup>21</sup> A világ megformálása előtt Sátánnak lehetősége lett ellentétet támasztani.<sup>22</sup> Ő mindig is a Szabadító szent munkája ellen harcolt, és továbbra is így fog tenni. Szembeszegült a visszaállítás prófétájával és szentírásaival. Napjainkban pedig Sátán közvetlenül Isten tervének lényege ellen vív harcot: a család ellen. Támadásainak jelei mindenütt ott vannak. A házasságra érett felnőttek száma hanyatlik<sup>23</sup>, a születések számával együtt<sup>24</sup>. A párok egyre idősebb korban kötnek házasságot<sup>25</sup>, és egyre többen élnek együtt házasságon kívül<sup>26</sup>. Az erkölcstelenség és a pornográfia mindenütt jelen van és végzetes hatású.<sup>27</sup>

Ilyen lelki betegséggel körbevéve minden oldalról, valószínűs hitünknek kell lenni az Úrban és evangéliumában,

hogy ellenálljunk az ellenség támadásainak. Arra buzdítalak benneteket, hogy tagadjatok meg minden istentelenséget, testit és lelkit egyaránt.<sup>28</sup> Szilárdan kapaszkodjatok az evangélium vasrúdjába!

Testvérek, a világ teremtése előtt az evangélium központi helyet foglalt el Isten örök tervében. Ez egy örökkévaló evangélium – immár teljességében visszaállítva.<sup>29</sup> Ilyen alappal ez az egyház nem mozdul ki a helyéről<sup>30</sup>, még a Millennium alatt sem<sup>31</sup>. Jézus Krisztus evangéliuma egy biztos alap, amelyre felépíthetjük egyéni hitünket. Némelyikünk gyenge; némelyikünk erős. Kétkelkedhetünk, „hasonlato[san] a tenger habjához, a melyet a szél hajt és ide s tova hány” (Jakab 1:6), vagy lelki acélsodronnyal horgonyozhatjuk magunkat az alapzathoz, az evangélium örök igazságaihoz.<sup>32</sup>

Az ilyen hit nem védi ki az élet problémáit, de segíteni fog, amikor rossz dolgok történnek. Mert történnek rossz dolgok jó emberekkel. Balesetek vannak. Egyes házaspárok nem áldatnak meg gyermekekkel. Mások nem tudnak megházasodni ebben az életben, vagy olyannal házasodnak meg, aki nem tudja betartani Isten parancsolatait. Az Úr ismeri e körülményeket. Meg fogja adni minden áldását, melyeket hithű gyermekei számára tartogat – a maga módján és a maga idejében.<sup>33</sup> Legyetek igazlelkűek, türelmesek; lássatok örökkévaló szemekkel, és védelmezve lesztek!<sup>34</sup>

Az évek során meg fogjátok látni, hogy az apostolok és próféták a szabályt tanítják. Nem a szabály alóli kivételeket tanítjuk. A kivételek az egyéni szabad akaratra és felelősségre vannak bízva. Az Úr tudja, hogy tökéletlen világban élünk. Tudja, hogy a „bűnben érik”. (T&Sz 18:6) Ítéletei igazságosak, pártatlanok és irgalmasak lesznek.

Egy évtizede az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Tanácsa, előre látva a lelki hanyatlást, egy kiáltványt készített a családról a világ számára, ami ma még inkább aktuális. Kijelentjük, hogy „a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló sorsára vonatkozó tervében.

Minden emberi lény – legyen az férfi vagy nő – Isten képmására teremtett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett szellemfia vagy szellemleánya, és mint ilyenek, isteni természettel és sorssal rendelkeznek. Az ember neme alapvető jellemvonása az egyén földi élet előtti, halandó és örökkévaló azonosságának, valamint rendeltetésének. (...)

Az első parancsolat, melyet Isten Ádámnak és Évának adott, arra vonatkozott, hogy ők egyszere, mint férj és

feleség, szülőkké válhatnak. Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van. Továbbá kijelentjük, hogy Isten megparancsolta, hogy csak olyan férfi és nő között használható a szent nemző erő, akik mint férj és feleség törvényes házasságot kötöttek.

Kijelentjük, hogy a módot, mely által a halandó élet megszületik, Isten jelölte ki. Megerősítjük az élet szent voltát, és Isten örökkévaló tervében játszott fontos szerepét.”

Nos, kedves barátaim, jegyezzétek meg e figyelmeztetést: „Figyelmeztetjük azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, ... vagy nem látják el családi kötelezettségeiket, hogy egy napon mindezért Isten előtt felelni fognak. Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok széthullása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.” („A család: Kiáltvány a világhoz”, *Liahóna*, 1998. okt., 24. o.)

Ha megszívlelitek e kiáltványt, testvérek, áldottak lesztek. Az Ő segítségével táplálhatjuk hitünket és családjunkat.<sup>35</sup> Alkalmassá válhatunk az Úr eme ígéretére: „Ha valaki feleséget vesz az én ígém, ... az új örök szövetség szerint, amit az ígélet Szent Szellem mepecsétel rajtuk, ... [vegyék át örökségüket]: trónusokat, királyságokat, fejedelemségeket, hatalmakat és birodalmakat”. (T&Sz 132:19)

Bizonyosságomat teszem, hogy hitetek és családotok nagy örömet fog okozni most és az eljövendőkből. Isten él. Jézus a Krisztus. Egyháza visszaállítatott. Veletek, az egyház minden egyes fiatal felnőttjével hagyom szeretetemet és áldásomat, Jézus Krisztus nevében, ámen.

## Jegyzetek

1. Lásd 1 Korinthusbeliek 11:11.
2. Lásd „Hope of Israel”, *Hymns*, 259. sz.
3. Lásd 1 Korinthusbeleliek 15:40–41; T&Sz 76:50–113; 88:17–32; 1 Korinthusbeliek 15:40.
4. Lásd 1 Nefi 10:18; Móziás 15:19; Alma 12:25, 30; 18:39; 22:13–14; 42:26; T&Sz 76:12–13.
5. Az Óvilágban lévőkhöz így szólt az Úr: „Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készített a világ megalapítása óta.” (Máté 25:34) Az ősi Amerika lakosainak is azt tanították, hogy „akik hittek Izrael Szentjében, ... Isten országát fogják örökölni, amelyet nekik készített a világ kezdete óta”. (2 Nefi 9:18; lásd még Éther 4:19)

6. Lásd János 17:5, 24; 1 Péter 1:19–20; Móziás 4:6–7; 18:13; 3 Nefi 26:3–5; T&Sz 93:7–9; Mózes 5:57; JSF, 1 Mózes 5:43; 14:30–31.
7. Lásd Ábrahám 3:24–25.
8. Lásd 2 Nefi 27:10.
9. Lásd T&Sz 124:40–41.
10. Lásd T&Sz 128:18.
11. Lásd T&Sz 138:47–48; lásd még T&Sz 2:1–3; 110:14–16; Joseph Smith története 1:39.
12. Lásd Alma 13:3, 5, 7; T&Sz 132:28; 138:55–56; Ábrahám 3:22–23.
13. Lásd Ábrahám 3:23.
14. Lásd Jeremiás 1:4–5.
15. Lásd 2 Nefi 3:5–15; T&Sz 127:2; 138:53–55.
16. Lásd T&Sz 138:53.
17. Lásd Lukács 11:49–51.
18. Lásd T&Sz 49:16–17.
19. Lásd még Efézusbeliek 1:5. Pál azt is tanította, hogy Isten „megtartott minket és hívott szent hívással, ... az ő saját végezése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknek előtte” (2 Timótheus 1:9; lásd még T&Sz 38:1–4; Ábrahám 3:22–26). Fontos megemlíteni, hogy a Mormon könyve célja az, hogy „megmutassa Izrael háza maradékának, hogy milyen nagy dolgokat tett őseikért az Úr, és hogy megismerjék az Úr szövetségeit” (Mormon könyve, címlap).
20. Lásd T&Sz 130:20–21; 132:5, 11–12.
21. Lásd 2 Nefi 2:11–13.
22. Lásd JSF, Jelenések 12:6–8.
23. Lásd David Popenoe and Barbara Defoe Whitehead, *The State of Our Unions: The Social Health of Marriage in America, 2004* (Rutgers University: The National Marriage Project, 2004. jún.) 16–18. o., (<http://marriage.rutgers.edu/>).
24. Lásd Popenoe and Whitehead, *The State of Our Unions*, 21–23. o.
25. Jason Fields, “America’s Families and Living Arrangements: 2003,” U.S. Census Bureau, 2004. nov., 12–13. o. ([www.census.gov/prod/2004pubs/p20-553.pdf](http://www.census.gov/prod/2004pubs/p20-553.pdf))
26. Lásd Popenoe and Whitehead, *The State of Our Unions*, 20–21. o.
27. B. J. Sigismund, “XXX-ceptable,” *Newsweek Web Exclusive*, 2003. júl. 2., ([www.keepmedia.com/pubs/Newsweek/2003/07/02/309790](http://www.keepmedia.com/pubs/Newsweek/2003/07/02/309790)) A pornográfia óriási üzlet az Egyesült Államokban, évente 12 milliárd dollar hasznot termel (lásd [www.internetfilterreview.com/internet-pornography-statistics.html](http://www.internetfilterreview.com/internet-pornography-statistics.html)).
28. Lásd Moróni 10:32; JSF, Máté 16:26.
29. Lásd Ap. csel. 3:20–21.
30. Lásd Dániel 2:28, 31–44; T&Sz 65:2–6; 124:45.
31. Lásd Bruce R. McConkie, *The Millennial Messiah* (1982), 672. o.
32. Lásd Efézusbeliek 3:17–19; Kolossébeliek 2:6–7; Hélamán 5:12. Ne feledjük, hogy a bölcs ember sziklára építi a házat és nem futóhomokra (lásd Máté 7:24–27).
33. Lásd T&Sz 130:20–21.
34. Az ember lehetőségeinek korlátait az örökkévalóság szempontjából kell nézni. Pál ezt tanította: „ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk” (1 Korinthusbeliek 15:19).
35. Lásd 1 Nefi 11:16–17.